

[Svend E. Johansen.]

Jå vel, men vi befandt os i en Situation, hvor det var nødvendigt at gennemføre den og uforsvarligt at lade være med at gennemføre den. Og denne Betragtning er rigtig, det viste Afstemningen. Men man kan ikke samtidig blæse og have Mel i Munden. Man kan ikke fra Regeringen og dens Samarbejdspartiers Side gennemføre en saadan Lov og saa paa et senere Tidspunkt rejse sig og pege Fingre ad andre Politikere og sige: Æh-bæh-buh, I staa uden for Forfatningens Grund, men vi bygger solidt, pligtopfyldende og loyal paa den.

Der er for øvrigt om denne Kommunistlov at sige, og det viser, hvor Nødvendigheden har presset paa for at faa den gennemført, at dens Bestemmelser faktisk indbærer Mulighed for det til enhver Tid siddende Flertal i denne Sal, og naturligvis ogsaa i det andet høje Ting, at kunne benytte Loven til ogsaa at tage andre end Kommuniste i Forvaring, saa i Virkeligheden løber vi alle sammen en Risiko, hvis vi skulde falde i Unaade hos dem, der sidder med den udøvende Magt i vort Land.

Man behøver imidlertid slet ikke kun at tage Tiden efter 9. April 1940, hvis man vil konstatere, at Regeringen og dens Partier ikke altid har staaet paa Forfatningens Grund. Ser vi paa Tiden før April 1940, kan vi pege paa adskillige Ting, der viser, at man i den praktiske Administration, saaledes som den er udøvet af Regeringen, har ladet haant om Grundlovens Bestemmelser.

Jeg kan f. Eks. pege paa § 79, der siger, at Boligen er ukrænkelig, at Husundersøgelse, Beslaglæggelse af Breve og andre Papirer kun maa ske efter Retskendelse. Det blev hævdet saa sent som i Gaar af det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, at Myndighederne krænker Brevhemmeligheden, og det er blevet sagt før i Gaar, uden at det er blevet imødegaaet. Jævnside med Brevhemmeligheden maa stilles den moderne Form for Brevveksling, nemlig Telefonering. Og her er det dog vitterligt for de fleste af os i denne Sal, at Telefonaflytning har været sat i System baade før og efter 9. April 1940. Dermed har man gennemført en afgjort Krænkelse af Grundlovens § 79.

Jeg kan endvidere pege paa Grundlovens § 80, der siger, at Ejendomsretten er ukrænkelig. Der er ikke ret mange af de Love, der er blevet gennemført i de sidste 10 Aar — og det samme gælder med Hensyn til administrative Bestemmelser —, som ikke har indeholdt en Krænkelse af Ejen-

domsretten. Vi kan bare tænke paa en Ting som Skatteskruen, der har faaet Lov til at løbe løbsk baade med Hensyn til direkte Skatter og Forbrugsafgifter, og hvad det nu alt sammen hedder. I Realiteten har det været en Krænkelse af Ejendomsretten, nemlig den enkelte Borgers Ret til de Værdier, han har tjent ind ved ærligt Arbejde.

Skal vi tage noget af det sidste, kan jeg pege paa Saneringsbestræbelserne med Hensyn til Borger- og Adelgade; Autoriteterne har saa sandt ikke haft Grundlovens § 80 for Øje ved Udformningen af Saneringsbestemmelserne og ikke været besjælet af Ønsket om at værne Ejendomsretten, der er grundlovsmæssigt hjemlet.

Jeg kan pege paa § 81, Erhvervsfrihedens Paragraf, der siger, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundet i det almene Vel, skal hæves ved Lov. Denne Løfteparagraf har man end ikke gjort Forsøg paa at opfylde; man har tværtimod begrænset Erhvervsfriheden, den lige og frie Adgang til Erhverv. Vi behøver ikke at gaa langt tilbage i den politiske Historie, men har et Eksempel i Mælkeordningen, der træder i Kraft den 1. December. Hvorledes man vil faa den presset inden for Rammerne af Grundlovens § 81 om den lige og frie Adgang til Erhverv, kunde det godt interessere mig at erfare. Det vil nemlig være svært. Man begrunder den med Hensynet til Almenvellet. Det vil være svært at godtgøre dette, alene af den Grund, at Mælkepriserne ikke nedsættes ved denne Ordning, men at man tværtimod har holdt Banen klar for en Prisforhøjelse, samtidig med at man afskærer Hundreder af Detailmejerier, Masser af Mælkearbejdere fra at udøve deres Erhverv, som de ifølge § 81 har grundlovshjemlet Ret til at udøve.

Jeg vil som et sidste Eksempel anføre § 84, hvorefter Censur og andre forebyggende Forholdsregler ingen Sinde paa ny kan indføres. Der er vist ikke mange af os, der lever i den Illusion, at der ikke finder Censur Sted i Dag. Vi erkender, at den er nødvendig, vi bøjer os for den, men den er forfatningsstridig, den har intet at gøre med den forfatningsmæssige Grund. Ogsaa før 9. April 1940 fandt forebyggende Censur grundlovsstridigt Sted i adskillige Tilfælde.

Men mon Forklaringen paa denne Udtalelse af den højtærede Statsminister for Resten ikke snarere skal søges paa det Omraade, hvor man i det væsentligste lægger sin Agitation i Øjeblikket, nemlig paa Folkestyrets Omraade. Mon det, man i denne